

Sabroe: Jeg beklager, at det er saaledes, at man ikke kan være bekendt at vise det frem her. Det bliver den højtærede Justitsministers, Inspektionens og vore Børneopdrageres Skam, at de mærke Børnene, som man i gamle Dage mærkede Galej-slaverne. Det er 16—17 Aars Dreng, der gaa med saadanne Benklæder, der ere kort afklippede, saaledes at de stumpe af ovenfor Knæene, og med tydelige Mærker. Oppe i Retten syntes man, at det var ret selvfølgelig, at de bleve fremlagte. Det er de Dreng, som paa Grund af den Behandling, de blive Genstand for, løbe væk — andet Vaaben have de jo ikke — der blive iførte saadanne Benklæder. Det vil sige, nu gøre de det ikke mere, for nu er der en ny Forstander, og det viser sig, at efter at han, der har været Førstelærer paa Braaskovgaard, er kommen til, gaar det udmærket, der har ingen Ildspasættelse været, næsten ingen Bortløbning og almindelig Tillid. Hvorfor skal han da ikke blive, hvorfor skal man absolut imod den offentlige Mening tvinge Forstander Mollerup tilbage i hans Plads?

Der har tidligere i denne Sal af en af mine Kolleger, som ikke mere har Sæde i denne Sal, det forhenværende Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), været rettet en skarp Kritik imod Bøgildgaard. Han troede selvfølgelig, at han ved denne Kritik vilde være i Stand til at faa dette Forhold rettet, jeg har gjort det samme uden Resultat, jeg har draget dette Spørgsmaal ind i Forhandlingerne Gang efter Gang ligesom mine Meningsfæller, men det betyder intet. Hvad bryde Embedsmændene, Departementschefen og Inspektøren sig om det? Men naar der kommer en Præst fra Kallerup med en Adresse, som skal være underskrevet af ca. 30 indremissionske Herrer og Damer — der er nu for Resten ikke saa mange fra Omegnen af Bøgildgaard, der er kun to derfra, men 28 fra Hinge —, og ønsker, at Mollerup skal tilbage til Stillingen, idet han optræder som Talsmand for Befolkningen, saa synes han at veje meget mere end den motiverede Kritik, som vi have fremført. Det er saaledes oplyst, at Tilsynet for Bøgildgaard, efter at Forstander Mollerup har faaet sin Permission, enstemmigt har indstillet ham til Afsked af Justitsministeriet? Hvad gør nu Justitsministeriet? Nu skulde man tro, at Justitsministeriet, naar der har været fremsat saa mange berettigede og motiverede Klager, og Tilsynet saa endelig, da Manden har faaet Permission, skrider til at sige: Maa vi ikke komme af med ham,

selvfølgelig vilde tage det til Følge, men det gør Justitsministeriet ikke. Nej, man sender denne Erklæring tilbage til Tilsynet med Anmodning, om man ikke nøjere vil overveje denne Sag. Resultatet er, saa vidt mig bekendt, dette, at Tilsynet paa ny har skærpet sit Krav om, at Forstander Mollerup endelig maa træde tilbage. Men nu er det, at jeg — ja, egentlig ikke jeg, for jeg optræder egentlig ikke her paa egne Vegne alene, jeg tør sige ikke alene paa mit Partis Vegne, men paa mange, mange gode Personers Vegne — siger: Lad os dog faa Ro paa Bøgildgaard, det ere Forstanderen og hans Hustru bedst tjente med, og lad os faa en utvetydig Erklæring om, at Mollerup ikke kommer tilbage, saa at den Ro, der nu er paa den Anstalt, kan faa Lov til at fortsættes i Kraft af det nye og mildere System, som har holdt sit Indtog der. Dyrt er det saamænd, naar man tænker paa, hvorledes Drengene ere klædt paa, naar man tænker paa den tarvelige Mad, de faa at spise, og paa det, de skulde lære, men ikke lære, og naar man saa tænker paa, hvad det koster for det danske Samfund. Jeg ved nu godt, at den højtærede Justitsminister har sagt, at det kun er omkring 600 Kr., Tilsynet koster, men Forholdet er det, at Tilsynet med 16—17—18 Aars Dreng har kostet mellem 800 og 1,000 Kr. om Aaret. Jeg siger, det er mange Penge, vi give ud dertil, og hvad have vi faaet igen i Form af Arrestanter, der have befolket vore Varetægtsarrestere og Vridsløselille, og hvad have vi faaet igen af Ildspasættelse og Bitterhed? Det er saa meget, at jeg siger kun, det maa høre op, vi maa have det System fjernet, og den Mand, der har været Forstander og nu har faaet Permission, repræsenterer det System, som en Overgang har været raadende paa Flakkebjerg, og som skulde have været skrinlagt, da vi skrinlagde det for Flakkebjergs Vedkommende. Jeg haaber, at Justitsministeren i Dag er i Stand til at give et endeligt og klart Svar i denne Sag.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Maa jeg til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) sige, at hvis jeg igaar, da jeg fremsatte nogle spøgefulde Vendinger angaaende det ærede Medlems Blyantspaategning og angaaende hans Samtale med Karl Hansen, i hvilken han efter sin egen Fremstilling havde Held til at overbevise Karl Hansen om, at han var et retskaffent Menneske o. s. v. o. s. v., og i den Forbindelse bemærkede jeg, at det var jo en Givenhed af særlig Art, det var noget,